

REPORTAGA

Listavirðisløn Nólsoyar Páls

Hæddarpunktið hetta vikuskiftið var tó leygarkvøldið, tá Klaksvíkar kommuna handaði Steintóri Rasmussen Listavirðisløn Nólsoyar Páls á tiltaki í Atlantis í Klaksvík.

Listavirðisløn Nólsoyar Páls er virðisløn, ið verður latin einum ella fleiri persónum, sum eru virknir og hava framt dygdargóð avrik innan list í Norðoyggjum. Hanus G. Johansen, Edward Fugløg og Eyð Matras hava áður fingið virðislønina, og í ár varð virðislønin handað í samband við Norðurljós.

Jógvan Skorheim, borgarstjóri í Klaksvíkar kommunu, handaði virðislønina og segði, at Steintór Rasmussen er fjølbroyttur listamaður, sum ikki avmarkar seg til eina listagrein. Hann er sera virkin og skapandi og gongur fegin á odda fyri verkætlanum innan mentan.

Steintór Rasmussen er kendur sum sangari og sangskrivari. Hann hevur skrivað eitt ótal av sangum, sum føroyingar syngja við til. Eisini hevur hann verið virkin sum fyriskipari av øllum hugsandi tiltøkum – eitt nú Summar Festivalinum – og seinastu árin hevur hann skrivað tvær krimiskaldsøgur, tann triðja er á veg. Saman við heiðrinum fekk Steintór Rasmussen peningagávu á 75.000 krónur.

Hann greiðir frá, at hann varð bæði rørdur og glaður, tá hann seint týskvøldið varð kunnaður um, at hann fór at fáa Listavirðisløn Nólsoyar Páls.

Heiðurin kom óvart á hann, tí hóast hann hevur hugsað, at hann móguliga fór at fáa virðislønina, so eru fleiri onnur listafólk, ið eisini gera eitt stórt arbeiði, greiðir hann frá.

–Tað er ein góð kensla, at fáa ein slíka viðurkenning og vita, at fólk seta prís uppá tað, sum man hevur gjørt. Hetta var ein sera vøkur, hátíðarlig, góð og væl skipað almenn løta, og nógv varð gjørt burtúr. Eg kendi, at eg varð settur í fokus á ein góðan og jalgan hátt, sigur Steintór Rasmussen.

–Menniskjan er ein fòlin skapningur. Frá allar fyrstu barnaárum av ynskja vit at vera hoyrd og sædd. Hvør einasta tekning og lítið krutl á pappírinum skal fáa nøkur rósandi orð á vegnum frá mammu og babba. Tað, sum vit halda okkum duga, og tað, sum vit royna at skapa,

skulu onnur síggja og helst góðtaka. Hetta kenna vit frá skúlanum. Tað ræður um at gerast partur av felagskapinum. At okkara strev gevur mening. At tað kanska enntá kemur til heiður og æru, sigur Steintór Rasmussen í takkarrøðu síni.

–Men uttanfyri er ein langur og slitandi bardagi millum sjálvsálitið og jantilógina. Ein dagin stíga vit, við okkara ivasomu førleikum, út í tað mennandi samfelagið. Og gerast partur av øgiliga meldrinum, sum er.

Har uppgáurnar eru nógv. Tíðin avmarkað. Dugna-semið stórt. Hugsanin ymsk. Kappingin hørd. Millum so ymsik fólk, har tað eisini er týðningarmikið at siga hvørjum øðrum, hvat er rætt og hvat er skeivt, sigur hann framhaldandi.

–Eg eri stoltur at búgva á hesum staði, har Nólsoyar Páll fyrir meiri enn tvey hundrad árum síðani, setti síni sjónligu spor. Betri enn gott vín er viðurkenningin í sínum egna heimstaði, sigur Steintór Rasmussen.

